

Seznam příloh

Příloha č. 1: Informovaný souhlas

Příloha č. 2: Struktura rozhovoru

Příloha č. 3: Ukázka anonymizovaného rozhovoru

Příloha č. 4: Ukázka zpracovaného rozhovoru

Příloha č. 1 Informovaný souhlas

Informovaný souhlas s účastí ve výzkumu a se zpracováním osobních údajů

Informace o výzkumu:

Mé jméno je Adéla Bařtipánová a jsem studentkou Sociální práce na Univerzitě Karlově. Ve své bakalářské práci se věnuji tématu *Profesní péče sociálních a psychosociálních pracovníků o sebe v hospicové péči*. Praktická část je věnována kvalitativnímu výzkumu, který je prováděn metodou polostrukturovaných rozhovorů. Cílem výzkumu je zmapovat, jestli sociální pracovníci v hospicích o sebe pečují a jak k profesní sebepéči přistupují. Zmapovat, jakým způsobem o sebe pečují a představit možná rizika spojená s prací v hospicích. Rozhovor bude trvat přibližně hodinu a bude anonymizován. Uvedeny budou pouze níže uvedené údaje. Celý rozhovor bude nahráván a poté přepsán do písemné podoby, poté bude nahrávka smazána.

Informace o účastníkovi výzkumu:

označení respondenta:

věk:

pracovní pozice:

typ zařízení:

délka praxe v tomto oboru:

Prohlášení

Já níže podepsaný/-á potvrzuji, že

- a) jsem se seznámil/-a s informacemi o cílech a průběhu výše popsaného výzkumu (dále též jen „výzkum“);
- b) dobrovolně souhlasím s účastí své osoby v tomto výzkumu;
- c) rozumím tomu, že se mohu kdykoli rozhodnout ve své účasti na výzkumu nepokračovat;
- d) jsem srozuměn s tím, že jakékoliv užití a zveřejnění dat a výstupů vzešlých z výzkumu nezakládá můj nárok na jakoukoliv odměnu či náhradu, tzn. že veškerá oprávnění k užití a zveřejnění dat a výstupů vzešlých z výzkumu poskytnu bezúplatně.

Zároveň prohlašuji, že

- a) souhlasím se zveřejněním anonymizovaných dat a výstupů vzešlých z výzkumu a s jejich dalším využitím;
- b) souhlasím se zpracováním a uchováním osobních a citlivých údajů v rozsahu v tomto informovaném souhlasu uvedených ze strany Univerzity Karlovy, Filozofické fakulty, IČ: 00216208, se sídlem: nám. Jana Palacha 2, 116 38 Praha 1, a to pro účely zpracování dat vzešlých z výzkumu, pro účely případného kontaktování z důvodu zpracování dat vzešlých z výzkumu či z důvodu nabídky účasti na obdobných akcích a pro účely evidence a archivace; a s tím, že tyto osobní údaje mohou být poskytnuty subjektům oprávněným k výkonu kontroly projektu, v jehož rámci výzkum realizován;
- c) jsem seznámen/-a se svými právy týkajícími se přístupu k informacím a jejich ochraně podle § 12 a § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tedy že mohu požádat Univerzitu Karlovu v Praze o informaci o zpracování mých osobních a citlivých údajů a jsem oprávněn/-a ji dostat a že mohu požádat Univerzitu Karlovu v Praze o opravu nepřesných osobních údajů, doplnění osobních údajů, jejich blokaci a likvidaci.

Výše uvedená svolení a souhlasy poskytnu dobrovolně na dobu neurčitou až do odvolání a zavazuji se je neodvolat bez závažného důvodu spočívajícího v podstatné změně okolností.

Vše výše uvedené se řídí zákony České republiky, s výjimkou tzv. kolizních norem, a bude v souladu s nimi vykládáno, přičemž případné spory budou řešeny příslušnými soudy v České republice.

Potvrzuji, že jsem převzal/a podepsaný stejnopolis tohoto informovaného souhlasu.

Dne:

Podpis:

Příloha č. 2 Struktura rozhovoru

1HVO: Jaká jsou specifika práce sociálního pracovníka v hospicové péči?	
Dílčí výzkumné otázky	Tazatelské otázky
Co považují pracovníci jako specifikum v tomto zaměstnání?	1) Čím si myslíte, že je práce sociálního pracovníka v hospicové péči specifická?
Co považují pracovníci v práci za zátěžové?	2) Co vás v zaměstnání zatěžuje?
2HVO: Jak vnímají a přistupují sociální pracovníci k profesní sebepéči?	
Dílčí výzkumné otázky	Tazatelské otázky
Jaký je pohled pracovníků na sebepéči obecně?	3) Jaká je vaše podoba sebepéče? 4) Na kolik je pro Vás sebepéče důležitá? 5) Cítíte nějaká rizika, pokud byste sebepéči nevěnoval/a prostor?
Jakou roli má v profesní sebepéči zaměstnavatel?	6) Jak vás zaměstnavatel podporuje v rámci profesní sebepéče? 7) Je něco, jak by vám zaměstnavatel mohl pomoci v rámci profesní sebepéče?

Příloha č. 3 Ukázka anonymizovaného rozhovor

Výzkumník: A vy tedy s rodinou klienta spolupracujete i po smrti klienta? Jak to případně probíhá?

Respondent č. 2: *„Je to individuální. Nicméně zhruba ještě rok po úmrtí, jsme my s nimi v nějakým kontaktu. Mají možnost sem docházet, mají možnost využít psychologa. V rámci odborného poradenství využívají hodně právě nás sociálních pracovníků a naší tradicí je vlastně jednou za rok dělat setkání s pozůstalými, aby si vlastně to truchlení třeba po tom roce uzavřeli a aby se k nám vrátili. Takže pro nás je zhruba ten rok. Samozřejmě některý rodiny se k nám vracejí častěji.“*

Výzkumník: A co vás v práci zatěžuje?

Respondent č. 2: *„Zatěžují mě papíry, administrativa, vzhledem k tomu, jak je to stanovený, tak někdy papírů je až moc a člověk by třeba rád ten čas strávil víc s klientem, rodinou než se záznamy.“*

Výzkumník: Tomu rozumím a když se teď přesuneme k té sebeděči, co pro vás sebeděče znamená?

Respondent č. 2: *„Já sebeděči jako takovou беру komplexně, takže se snažím, abych si odpočinula, abych fungovala jak v práci tak doma. Takže se samozřejmě zajímám o všechno, co lze, aby člověk fungoval a zároveň byl odpočatý. Protože bych řekla, že v rámci nezisku sociálních služeb i toho, že je dost málo míst v rámci domovů pro seniory a toho tlaku na umístování do hospice je daleko víc. Tak samozřejmě člověk se snaží najít rovnováhu tak, aby fungoval.“*

Výzkumník: Mohla byste prosím přiblížit vaši sebeděči? A dokázala byste říci, na kolik je pro vás sebeděče důležitá?

Respondent č. 2: *„Pro mě třeba sebeděče znamená, že se učím dodržovat polední pauzy v hospici, protože samozřejmě někdy toho v rámci té osmihodinové pracovní doby je hodně, takže někdy člověk oběd vynechá, protože třeba jedná s rodinou. Od doby covidu se nám to tak nějak jako zhouplo, že jsme jeli vlastně v kuse, že stravovací režimy a opravdu ten půlhodinový odpočinek na pracovišti bych řekla, že z naší organizace u těch vedoucích pozicí docela vymizel, takže vlastně v rámci třeba toho pracovního dne pro mě je sebeděče, že opravdu si dám svačtinu, odejdu z hospice, dojdu si pro jídlo, že pracoviště opustím.“*

A co jsme se vlastně učili, když je toho fakt moc, tak všem říct stop a na 10 minut si třeba sednout k oknu a jenom koukat z okna. Vysvětlit, že teď toho je opravdu moc a že potřebujeme prostě chvílku relaxace. Já se v rámci té své pozice učím fungovat v hospici tak, abych měla přestávky a sebezpečí i pro mě znamená dokázat lidem odmítnout nějakou věc. Myslím si, že se to u nás v rámci naší organizace fakt změnilo a covidem, jak bylo hodně nařízený, tohle nemůžete a tohle můžete, jsme jeli v takovém obrovském záprahu. Člověk se snažil vlastně vyhovět tak, aby to bylo funkční a myslím si, že někteří z nás vlastně na ten systém jako jedou furt. Takže pro mě i sebezpečí znamená, že se učím vlastně říct, ne, tohleto není pro mě prioritou napiš mi e-mail, vyřeším to příští týden. I když někdo to chce, z hodiny na hodinu. Takže pro mě sebezpečí i v rámci práce znamená takový udržení nějaký stability v rámci pracovního procesu a odpočinku a jinak pro mě sebezpečí je hraní fotbalu.

Příloha č. 4: Ukázka zpracovaného rozhovoru

Výzkumník: A vy tedy s rodinou klienta spolupracujete i po smrti klienta? Jak to případně probíhá?

Respondent č. 2: „Je to individuální. (individuálnost pozůstalých) Nicméně zhruba ještě rok po úmrtí, jsme my s nimi v nějakým kontaktu. (obvyklá délka spolupráce s pozůstalými) Mají možnost sem docházet, mají možnost využít psychologa. V rámci odborného poradenství využívají hodně právě nás sociálních pracovníků a naši tradici je vlastně jednou za rok dělat setkání s pozůstalými, (práce s pozůstalými) aby si vlastně to truchlení třeba po tom roce uzavřeli a aby se k nám vrátili. Takže pro nás je zhruba ten rok. Samozřejmě některý rodiny se k nám vracejí častěji.“

Výzkumník: A co vás v práci zatěžuje?

Respondent č. 2: „Zatěžují mě papíry, administrativa, (zátěž v zaměstnání-administrativa) vzhledem k tomu, jak je to stanovený, tak někdy papírů je až moc a člověk by třeba rád ten čas strávil víc s klientem, rodinou než se záznamy.“

Výzkumník: Tomu rozumím a když se teď přesuneme k té sebeděči, co pro vás sebeděče znamená?

Respondent č. 2: „Já sebeděči jako takovou беру komplexně, takže se snažím, abych si odpočinula, abych fungovala jak v práci tak doma. (vnímání sebeděče-rovnováha mezi osobní a profesním životem) Takže se samozřejmě zajímám o všechno, co lze, aby člověk fungoval a zároveň byl odpočatý. Protože bych řekla, že v rámci nezisku sociálních služeb i toho, že je dost málo míst v rámci domovů pro seniory a tak toho tlaku na umístování do hospice je daleko víc. Tak samozřejmě člověk se snaží najít rovnováhu tak, aby fungoval“ (rovnováha mezi osobním a profesním životem)

Výzkumník: Mohla byste prosím přiblížit vaši sebeděči? A dokázala byste říci, na kolik je pro vás sebeděče důležitá?

Respondent č. 2: „Pro mě třeba sebeděče znamená, že se učím dodržovat polední pauzy (sebeděče fyzická – stravování, odpočinek) v hospici, protože samozřejmě někdy toho v rámci té osmihodinové pracovní doby je hodně, takže někdy člověk oběd vynechá, protože třeba jedná s rodinou. Od doby covidu se nám to tak nějak jako zhouplo, že jsme jeli vlastně v kuse, že stravovací režimy a opravdu ten půlhodinový odpočinek na pracovišti bych řekla, že z naší organizace u těch vedoucích pozicí docela vymizel, (vliv covidu na sebeděči) takže vlastně v

rámci třeba toho pracovního dne pro mě je sebezpečí, že opravdu si dám svačinu, odejdu z hospice, dojdu si pro jídlo, že pracoviště opustím. (sebezpečí fyzická – stravování, odpočinek, procházka)

A co jsme se vlastně učili, když je toho fakt moc, tak všem říct stop a na 10 minut si třeba sednout k oknu a jenom koukat z okna. (sebezpečí-schopnost říct stop, relaxace) Vysvětlit, že teď toho je opravdu moc a že potřebujeme prostě chvilinku relaxace. Já se v rámci té své pozice učím fungovat v hospici tak, abych měla přestávky a sebezpečí i pro mě znamená dokázat lidem odmítnout nějakou věc. (sebezpečí-schopnost odmítnout) Myslím si, že se to u nás v rámci naší organizace fakt změnilo a covidem, jak bylo hodně nařízený, tohle nemůžete a tohle můžete, jsme jeli v takovém obrovském záprahu. (vliv covidu na sebezpečí) Člověk se snažil vlastně vyhovět tak, aby to bylo funkční a myslím si, že někteří z nás vlastně na ten systém jako jedou furt. Takže pro mě i sebezpečí znamená, že se učím vlastně říct, ne, tohleto není pro mě prioritou (sebezpečí-schopnost odmítnout, určit si priority) napiš mi e-mail, vyřeším to příští týden. I když někdo to chce, z hodiny na hodinu. Takže pro mě sebezpečí i v rámci práce znamená takový udržení nějaký stability v rámci pracovního procesu a odpočinku (rovnováha mezi osobním a profesním životem) a jinak pro mě sebezpečí je hraní fotbalu. (fyzická sebezpečí-sport)